

Počet zmínek: 1
Tištěná média: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Tištěná média 1

Pro mě je největší výzva být dobrý člověk

[zobrazit sken](#)

Tištěná média, Datum publikace: 23.02.2026 0:00, Datum importu: 23.02.2026 0:35, Zdroj: Překvapení, Autor: Michala Jendruchová, Rubrika: Setkání, Strana: 34, Periodicita: Týdne, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: CZ, AVE: 449 471 Kč, GRP: 1,35, OTS: 121 811, Prodaný náklad: 31 093, Tištěný náklad: 51 837, Čtenost: 121 811, Plocha: 151788 mm²

setkání s Andreou Mohylovou

Role policistek jí nikdo neodpáře. Herečka Andrea Mohylová má na svém kontě hned tři, a tou poslední je vyšetřovatelka Marta Benešová v nové kriminálce České televize Místo zločinu Zlín.

* Čím si vysvětluje, že si vás režiséři vybírají do těchto rolí?

Myslím, že je to hlavně díky mé první filmové roli ve sci-filmu Bod obnovy, kam mě obsadil režisér Robert Hloz. Hrála jsem agentku Em Trochinowskou. Dle jeho slov jsem jedna z mála hereček, které věří, že když drží zbraň v ruce, opravdu s ní i umí zacházet. Další policejní děvče hraju v minisérii Moloch a teď tedy v tom seriálu Místo zločinu Zlín. No... asi jsem se v Bodu obnovy osvědčila.

* Jak dlouho jste se učila se zbraní?

Moc dlouho ne. Je mi to z neznámého důvodu přirozené. Tvrdím o sobě, že jsem chodící MacGyver. Dáte mi do ruky šroubovák a já vám vyrobím letadlo. Ale prý si to myslím jen já. Bizarní bylo, že jsem zbraň své postavy Em Trochinowské dostala domů, abych si na ni zvykla. Takže jsem chodila po bytě s miminkem v náručí a maketou pistole u pasu, abych si zvykla na její váhu, stala se mou součástí, uměla ji kdykoli přirozeně vytasit a naopak. Schovávala jsem se za rohy místností a učila se prohledávat prostor. Prostě máma jak se patří. Ale byla jsem nadšená.

* Vy jste se v těch policistkách docela našla, že?

Asi jsem dispozičně uzpůsobena zrovna na tento typ. Ale já jsem nadšená většinou z každé role. Snad kromě těch, kde bych musela stát dvacet minut někde vzadu na jevišti jako živý obraz a sledovat, jak moji kolegové hrají. To se mi už dlouho nestalo. Ale pro některé kolegy bych udělala i to.

* Pomohla vám příprava na akční roli i v soukromém životě?

Už před natáčením prvního filmu Bod obnovy jsem se hodila do formy. Což jsem ve filmu pak neuplatnila, jelikož jsem na začátek natáčení čekala několik let, při kterých už jsem ztrácela víru, že ten film někdy vůbec vznikne. Takže jsme se rozhodli s partnerem pro miminko. A když mi producent Honza Kallista volal, že tedy konečně točíme, moje forma byla ta tam. Ale celý štáb mě obalil laskavostí a lidskostí jako do peřinky a natáčení jsme si i přes dobu covidovou užili. Cvičení a udržování se v kondici mi už zůstalo.

* Neuvažujete o změně povolání?

Těžko říct, co budoucnost přinese. Ale policistkou bych být nemohla. Nezvládla bych tu náročnou administrativu. To by mě děsně nebavilo.

* Co vás na policistkách naopak baví? Ta akčnost?

Mám ráda američtější pojetí policistek, kriminalistek, agentek. Jsou v dobré fyzické kondici, tajemné, jsou také – jak říkáte – akční, chytré, většinou obohacené o špatný humor. To mě baví. Dokonce jsem teď přímo spolupracovala s kaskadéry. Trénovali mě na souboje před kamerou. To bylo hodně akční.

* Když zmiňujete kondici, vy jste svůj filmový debut absolvovala čtyři měsíce po porodu a točilo se i pod vodou. To musela být opravdu výzva...

Pod vodou to byla ještě pohoda. Měla jsem u sebe kvůli mé bezpečnosti velmi sexy potápěče, takže to šlo samo. Horší bylo běhání po lese čtyři měsíce po porodu a pronásledování nadšeného sportovce a skvělého herce Milana Ondříka. Myslela jsem, že vypustím duši. A on si klidně běhal jako srna.

* Máte ráda výzvy?

Rozhodně. Třeba vypadat pořád svěže jako Milan, i když jsme záběr s během opakovali dvanáctkrát, byla fakt výzva. Akorát že já rozhodně neuspěla.

* Co považujete za svou největší životní výzvu? Právě mateřství? Spíš každý den. Být spokojená, plnit si sny, být tu pro druhé, plnit jim jejich sny. Nikoho na té cestě životem nezranit, a když, tak se umět omluvit. Být dobrý člověk, to je výzva.

* Jaká jste v soukromí? Vyzařujete taky respekt jako ve svých rolích?

Rozhodně sama sebe respektuju. V soukromí jsem, myslím, stejná jako v práci. Mám obrovské štěstí na lidi, kterých si neskutečně vážím a před kterými nemusím být jiná, než jsem. Nemusí jich být moc, to se člověk naučí věkem. Ale jsou moji a já jejich.

* Jaké bylo natáčení s malou dcerkou?

Naštěstí mám skvělého partnera. Během těhotenství i chvíli po mém porodu pracoval mino domov, domů jezdil jen na víkendy, a pak se rozhodl, že teď je řada na něm, aby se staral a já si mohla splnit herecký sen a točit Bod obnovy. Na chvíli zanechal své práce a byl se mnou a malou nonstop na place. Zvládli jsme to krásně a já jsem moc ráda, že režisér Robert Hloz i producent Honza Kallista při mně a o mě stáli i s touto okolností, tedy že mám miminko, a splnili jsme si ten sen společně. Máme na natáčení jako rodina super vzpomínky, které jsou vepsané do všech scén filmu. Až ho naše malá jednou uvidí, budeme jí mít co vyprávět.

* Jak vůbec vnímáte mateřský životní milník?

Mateřství vnímám jako součást přirozeného života. Myslím, že je díky němu můj život lepší, v soukromí i v práci. Třeba proto, že nemám čas se tolik prožívat, a to je moc dobře. V práci mě jen tak něco nerozhodí. Protože doma mám to, co mě rozhodí vždycky, a miluju to.

* Jak nejraději trávíte čas s dcerou?

Teď má období jednorozců. A ráda si nechává vyprávět nesmysly. To mi k jejímu věku sedí. Ale je pravda, že když se vrátím z natáčení a malá si chce hrát na policajty a zloděje, tak už těch policajtek mám docela dost.

* A je malá herečka? Hraje to na vás?

Jako každé dítě. Skoulet to se mnou umí parádně, to je jasná věc.

* Poznává maminku v televizi?

Nene. Televizi mnoho let nemáme, a když se na něco s partnerem díváme, tak počkáme, až malá usne. Je ve věku, kdy objevuje svět, má svoji fantazii, a to jí teď stačí. K mobilu ji nepouštíme a pohádky vidí jen občas na počítači. Nechceme se od ní odpojovat a jen koukat do monitoru. Svět je zatím příliš krásný na to, aby ho dcera vnímala skrz zrychlené krabičky. Ale je pravda, že někdy přijdu po celém dni z práce utahaná a musím se ještě spoustu textu naučit na druhý den, tak se za tento rodičovský přístup trochu nesnáším. Musím se učit, až když dcera usne, a to už jsem opravdu hodně unavená. Ale mám své techniky, abych to zvládla.

* Komu je dcera podobná, vidíte se v ní?

Rozhodně. Má moje oči, rty, lýtka. Jen o dost víc mluví než já, ale to je často velká legrace.

* Jaká jste máma?

Milující a myslím, že spravedlivá. Snažím se vždycky říkat pravdu, když tedy nejde o Ježíška a Mikuláše, v tomto směru jí pravdu odhalíme později. Taky dělám spoustu chyb, jako každá máma, a dokážu o nich mluvit a omluvit se za ně. Mámy jsou úžasná stvoření a je super vědět, že i tátové. A já to vím.

* Co byste dcerce ráda předala?

Lásku k sobě samotné, opatrnost a hlavně laskavost. A kdyby měla vkus na dobré lidi a těmi se obklopovala, byla bych ta nejšťastnější máma.

* Co až přijde, že chce být herečkou?

To by mi nevadilo. Já svou práci miluju a od osmnácti let, od mého prvního angažmá, se jí i v pohodě užívám. Ale kdyby přišla s tím, že chce být baletkou, to bychom si musely vážně promluvit.

* Co vás vůbec přivedlo k herectví? Po kom máte umělecké vlohy?

Jsem mix celé rodiny. Jedna babička zpívala, druhá recitovala, dědeček hrál ochotnické divadlo. Nějak ten los na mě padl a umím od každého něco.

* Jaké jste měla dětství? Někde jste zmínila, že to byla divočina...

Dětství bylo skvěle normální. Lesy, kamarádi, hledání pokladů, vyrábění dřevěných zbraní, ošetřování stromů slepičími vejci... Starší bratr mi dával pořádně zabrat, a teď se máme nejraději na světě... Prostě Beskydská divočina.

* Co vás zklidnilo?

Studium baletu. Ve dvanácti letech jsem udělala přijímačky a šla na internát. Pak už byly jen dřina a pot. Upřímně, moc mi to nešlo. Pokukovala jsem po studentech herectví a líbilo se mi, jak hodně se jejich chování liší od našeho tichého, hladového, baletního.

* Takže jste přestoupila na herectví?

Po roce a půl studia jsem onemocněla mononukleózou, a musela toho nechat. Mohla jsem se pak vrátit do jiného ročníku, ale to už jsem rozhodně nechtěla. Dodělala jsem tedy základní školu u nás ve Frýdlantě nad Ostravicí a znovu se vydala na Ostravskou konzervatoř na přijímačky, ale tentokrát na herectví.

* Máte nějaký herecký sen?

Chtěla bych hrát všechno, ale ne na všechno jsem typ. Policistky jsou fajn, klidně by teď mohla být nějaká komedie plná černého humoru. Někaké vesnické drama by se mi líbilo, něco z historie... Důležité pro mě jsou dobrý scénář, lidé na place a důvěra v celý projekt.

* Když jsme u těch snů, vy jste si jeden velký sen splnila, pořídila jste si chalupu na Vysočině...

Ano, chalupaření se mi líbí. Baví mě všechno a máločeho se bojím. Klidně vezmu křovinořez a posekám kus louky... Taky jsme si koupili traktůrek, protože sekat je jedna věc, ale hrabat už nechce nikdo. Máme na chalupě spoustu práce, ale taky klidu. Žádný světelný smog, elektřinu, vodu vozíme ze stříbrné studánky. Nic tam není zadarmo, a to mě baví. Ukazujeme dceři, že nejde mít všechno hned a že když se chce vykoupat, musíme dojet pro vodu, ohřát ji a až pak se nalije do vany a je připravena ke koupeli. Nedávno dcera obrovsky dlouho s plným nasazením čistila potok. A to se jí pak krásně usínalo...

Jsem nadšená z každé role...

Vizitka

* Narodila se v říjnu 1987 v Čeladné. * Začala studovat balet na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, ale nakonec vystudovala obor činoherní herectví. * Poté získala angažmá v **Národním divadle moravskoslezském**. * Od roku 2012 je v angažmá Divadla J. K. Tyla v Plzni. kriminálních seriálů. * Objevila se v mnoha epizodních rolích. * V roce 2023 získala hlavní roli agentky ve sci-fi snímku Bod obnovy. * Aktuálně ji můžete vidět v novém seriálu ČT Místo zločinu Zlín.

Autor fotografie: Foto: archiv Andrey Mohylové, archiv ČT, Bioscop a Canal+Action

Popis fotografie: V soukromí si nejvíc užívá roli mámy malé dcerky

Autor fotografie:

Popis fotografie: Film Bod obnovy (2023), v němž hrála hlavní roli, získal čtyři České lvy a Cenu filmových fanoušků

Autor fotografie:

Popis fotografie: Jako agentka Em Trochinowska musela umět perfektně zacházet se zbraní

Autor fotografie:

Popis fotografie: S Radkem Holubem v roli policistů v krimiseriálu Místo zločinu Zlín

Autor fotografie:

Popis fotografie: Policistku ztvárnila i v televizní sérii Moloch

Autor fotografie:

Popis fotografie: Volné chvíle tráví nejraději na chalupě na Vysočině, kde je hodně práce i klidu

Autor fotografie:

Popis fotografie: Momentka s hereckým kolegou a kamarádem Danielem Krejčíkem

setkání s Andreou Mohylovou

Pro mě je největší výzva být dobrý člověk

Role policistek jí nikdo neodpáře. Herečka **Andrea Mohylová** má na svém kontě hned tři, a tou poslední je vyšetřovatelka Marta Benešová v nové kriminálce České televize Místo zločinu Zlín.

Čím si vysvětluje, že si vás režiséři vybírají do těchto rolí?

Myslím, že je to hlavně díky mé první filmové roli ve sci-fi filmu Bod obnovy, kam mě obsadil režisér Robert Hloz. Hrála jsem agentku Em Trochinowskou. Dle jeho slov jsem jedna z mála hereček, které věří, že když drží zbraň v ruce, opravdu s ní i umí zacházet. Další policejní děvečky hrají v minisérii Moloch a teď tedy v tom seriálu Místo zločinu Zlín. No... asi jsem se v Bodu obnovy osvědčila.☺

Jak dlouho jste se učila se zbraní?

Moc dlouho ne. Je mi to z neznámého důvodu přirozené. Tvrdím o sobě, že jsem chodící MacGyver. Dáte mi do ruky šroubovák a já vám vyrobím letadlo. Ale prý si to myslím jen já. Bizarní bylo, že jsem zbraň své postavy Em Trochinowské dostala domů, abych si na ni zvykla. Takže jsem chodila po bytě s miminkem v náručí a maketou pistole u pasu, abych si zvykla na její váhu, stala se mou součástí, uměla ji kdykoli př-

V soukromí si nejvíc užívá roli mámy malé dcerky

34 Překvapení 9

Film *Bod obnovy* (2023), v němž hrála hlavní roli, získal čtyři České lvy a Cenu filmových fanoušků

Jako agentka Em Trochinowska musela umět perfektně zacházet se zbraní

rozeně vytrasit a naopak. Schovávala jsem se za rohy místnosti a učila se prohledávat prostor. Prostě máma jak se patří.☺ Ale byla jsem nadšená.

Vy jste se v těch policistkách docela našla, že?

Asi jsem dispozičně uzpůsobena zrovna na tento typ. Ale já jsem nadšená většinou z každé role. Snad kromě těch, kde bych musela stát dvacet minut někde vzadu na jevišti jako živý obraz a sledovat, jak moji kolegové hrají. To se mi už dlouho nestalo. Ale pro některé kolegy bych udělala i to.

Pomohla vám příprava na akční roli i v soukromém životě?

Už před natáčením prvního filmu *Bod obnovy* jsem se hodila do formy. Což jsem ve filmu pak neuplatnila, jelikož jsem na začátek natáčení čekala několik let, při kterých už jsem ztrácela víru, že ten film někdy vůbec vznikne. Takže jsme se rozhodli s partnerem pro miminko. A když mi producent Honza Kallista volal, že tedy konečně točíme, moje forma byla ta tam. Ale celý štáb mě obalil laskavostí a lidskostí jako do peřinky a natáčení jsme si i přes dobu covidovou užili. Cvičení a udržování se v kondici mi už zůstalo.

Neuvažujete o změně povolání?

Těžko říct, co budoucnost přinese. Ale policistkou bych být nemohla. Nezvládla bych tu náročnou administrativu. To by mě děsně nebavilo.

Co vás na policistkách naopak baví?

Ta akčnost?

Mám ráda američtější pojetí policistek, kriminalistek, agentek. Jsou v dobré fyzické kondici, tajemné, jsou také – jak říkáte – akční, chytré, většinou obohacené o špatný humor. To mě baví. Dokonce jsem teď přímo spolupracovala s kaskadéry. Trénovali mě na souboje před kamerou. To bylo hodně akční.

Když zmiňujete kondici, vy jste svůj filmový debut absolvovala čtyři měsíce po porodu a točilo se i pod vodou.

To musela být opravdu výzva...

Pod vodou to byla ještě pohoda. Měla jsem u sebe kvůli mé bezpečnosti velmi sexy potápečce, takže to šlo samo.☺ Horší

Jsem nadšená z každé role...

S Radkem Holubem v roli policistů v krimiseriálu *Místo zločinu Zlín*

Policistku ztvárnila i v televizní sérii *Moloch*

Vizitka

- Narodila se v říjnu 1987 v Čeládně.
- Začala studovat balet na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, ale nakonec vystudovala obor činoherní herectví.
- Poté získala angažmá v Národním divadle moravskoslezském.
- Od roku 2012 je v angažmá Divadla J. K. Tyla v Plzni.
- Objevila se v mnoha epizodních rolích kriminálních seriálů.
- V roce 2023 získala hlavní roli agentky ve sci-fi snímku *Bod obnovy*.
- Aktuálně ji můžete vidět v novém seriálu ČT *Místo zločinu Zlín*.

bylo běhání po lese čtyři měsíce po porodu a pronásledování nadšeného sportovce a skvělého herce Milana Ondříka. Myslela jsem, že vypustím duši. A on si klidně běhal jako srna.

Máte ráda výzvy?

Rozhodně. Třeba vypadat pořád svěže jako Milan, i když jsme záběr s během opakovali dvanáctkrát, byla fakt výzva. Akorát že já rozhodně neuspěla.☺

Co považujete za svou největší životní výzvu? Právě mateřství?

Volné chvíle tráví nejraději na chalupě na Vysočině, kde je hodně práce i klidu

Momentka s hereckým kolegou a kamarádem Danielem Krejčíkem

Spíš každý den. Být spokojená, plnit si sny, být tu pro druhé, plnit jim jejich sny. Nikoho na té cestě životem nezranit, a když, tak se umět omluvit. Být dobrý člověk, to je výzva.

Jaká jste v soukromí? Vyzařujete taky respekt jako ve svých rolích?

Rozhodně sama sebe respektuju. 😊 V soukromí jsem, myslím, stejná jako v práci. Mám obrovské štěstí na lidi, kterých si neskutečně vážím a před kterými nemusím být jiná, než jsem. Nemusí jich být moc, to se člověk naučí věkem. Ale jsou moji a já je chci.

Jaké bylo natáčení s malou dcerkou?

Naštěstí mám skvělého partnera. Během těhotenství i chvíli po mém porodu pracoval mino domov, domů jezdil jen na víkendy, a pak se rozhodl, že teď je řada na něm, aby se staral a já si mohla splnit herecký sen a točit Bod obnovy. Na chvíli zanechal své práce a byl se mnou a malou nonstop na place. Zvládli jsme to krásně a já jsem moc ráda, že režisér Robert Hloz i producent Honza Kallista při mně a o mě stáli i s touto okolností, tedy že mám miminko, a splnili jsme si ten sen společně. Máme na natáčení jako rodina super vzpomínky, které jsou vepsané do všech scén filmu. Až ho naše malá jednou uvidí, budeme jí mít co vyprávět.

Jak vůbec vnímáte mateřský životní milník?

Mateřství vnímám jako součást přirozeného života. Myslím, že je díky němu můj život lepší, v soukromí i v práci. Třeba proto, že nemám čas se tolik prožívat, a to je moc dobře. V práci mě jen tak něco nerozhodí. Protože doma mám to, co mě rozhodí vždycky, a miluju to. ☺

Jak nejraději trávíte čas s dcerou?

Teď má období jednohozvě. A ráda si nechává vyprávět nesmysly. To mi k jejímu věku sedí. Ale je pravda, že když se vrátím z natáčení a malá si chce hrát na policajty a zloděje, tak už těch policajtek mám docela dost.

A je malá herečka? Hraje to na vás? 😊

Jako každé dítě. Skoulet to se mnou umí parádně, to je jasná věc.

Poznává maminku v televizi?

Nene. Televizi mnoho let nemáme, a když se na něco s partnerem díváme, tak počkáme, až malá usne. Je ve věku, kdy objevuje svět, má svoji fantazii, a to jí teď stačí. K mobilu ji nepouštíme a pohádky vidí jen občas na počítači. Nechceme se od ní odpovíjet a jen koukat do monitoru. Svět je zatím příliš krásný na to, aby ho dcera vnímala skrz zrychlené krabičky. Ale je pravda, že někdy přijdu po celém dni z práce utahaná a musím se ještě spoustu textu naučit na druhý den, tak se za tento rodičovský přístup trochu nesnáším. Musím se učit, až když dcera usne, a to už jsem opravdu hodně unavená. Ale mám své techniky, abych to zvládla.

Komu je dcera podobná, vidíte se v ní?

Rozhodně. Má moje oči, rty, lýtko. Jen o dost víc mluví než já, ale to je často velká legrace.

Jaká jste máma?

Milující a myslím, že spravedlivá. Snažím se vždycky říkat pravdu, když tedy nejde o Ježíška a Mikuláše, v tomto směru jí pravdu odhalíme později. 😊 Taky dělám spoustu chyb, jako každá máma, a dokážu o nich mluvit a omluvit se za ně. Mámy jsou úžasná stvoření a je super vědět, že i tátové. A já to vím.

Co byste dcerce ráda předala?

Lásku k sobě samotné, opatrnost a hlavně laskavost. A kdyby měla vkus na dobré lidi a těmi se obklopovala, byla bych ta nejšťastnější máma.

Co až přijde, že chce být herečkou?

To by mi nevadilo. Já svou práci miluju a od osmnácti let, od mého prvního angažmá, se jí i v pohodě užívám. Ale kdyby přišla s tím, že chce být baletkou, to bychom si musely vážně promluvit.

Co vás vůbec přivedlo k herectví?

Po kom máte umělecké vlohy?

Jsem mix celé rodiny. Jedna babička zpívala, druhá recitovala, dědeček hrál ochotnické divadlo. Nějak ten los na mě padl a umím od každého něco.

Jaké jste měla dětství? Někde jste zmínila, že to byla divočina...

Dětství bylo skvěle normální. Lesy, kamarádi, hledání pokladů, vyrábění dřevěných zbraní, ošetřování stromů slepičími vejci... Starší bratr mi dával pořádně zabrat, a teď se máme nejraději na světě... Prostě Beskydská divočina.

Co vás zklidnilo?

Studium baletu. Ve dvanácti letech jsem udělala přijímačky a šla na internát. Pak už byly jen dřina a pot. Upřímně, moc mi to nešlo. Pokukovala jsem po studentech herectví a líbilo se mi, jak hodně se jejich chování liší od našeho tichého, hladového, baletního.

Takže jste přestoupila na herectví?

Po roce a půl studia jsem onemocněla mononukleózou, a musela toho nechat. Mohla jsem se pak vrátit do jiného ročníku, ale to už jsem rozhodně nechtěla. Dodělala jsem tedy základní školu u nás ve Frýdlantě nad Ostravicí a znovu se vydala na Ostravskou konzervatoř na přijímačky, ale tentokrát na herectví.

Máte nějaký herecký sen?

Chtěla bych hrát všechno, ale ne na všechno jsem typ. Policistky jsou fajn, klidně by teď mohla být nějaká komedie plná černého humoru. Nějaké vesnické drama by se mi líbilo, něco z historie... Důležité pro mě jsou dobrý scénář, lidé na place a důvěra v celý projekt.

Když jsme u těch snů, vy jste si jeden velký sen splnila, pořádáte jste si chalupu na Vysočině...

Ano, chalupaření se mi líbí. Baví mě všechno a máločeho se bojím. Klidně vezmu křovinořez a posekám kus louky... Taky jsme si koupili traktůrek, protože sekat je jedna věc, ale hrabat už nechce nikdo. Máme na chalupě spoustu práce, ale taky klidu. Žádný světelný smog, elektřinu, vodu vozíme ze stříbrné studánky. Nic tam není zadarmo, a to mě baví. Ukazujeme dceři, že nejde mít všechno hned a že když se chce vykoupat, musíme dojet pro vodu, ohřát ji a až pak se nalije do lávory a je připravena ke koupeli. Nedávno dcera obrovsky dlouho s plným nasazením čistila potok. A to se jí pak krásně usínalo... ■

Michala Jendruchová Foto: archiv Andrey Mohylové, archiv ČT, Bioscop a Canal+Action

95 000 Kč

VE VÝHRÁCH!

KUCHYŇSKÁ
VOLENKA

Překvapení

PENÍZE NA RUKU

SMARTPHONE

TELEVIZOR

MYČKA

ROBOT

TABLET

ANDREA
MOHYLOVÁ

„Největší
výzva? Být
dobrý člověk!“

NÁŠ
TIP

Po stopách
Modré krve
na zámek

ZE ŽIVOTA

PEPO,
drž zobák!

ZPOVĚĎ KONOPNÉHO TÁTY

„Rád ukazuji lidem,
že měkké KONOPÍ
JE BYLINA

s obrovským potenciálem...“

MÓDA

Džínová
láská

NEJVÍCE
královek
a výher

23. února
2026
cena
30,90 Kč

5x

V hlavní
roli
ARAŠÍDY

SOUTĚŽIT MŮŽETE TAKÉ NA

www.prekvapeni.cz

setkání s Andreou Mohylovou

Pro mě je největší výzva být dobrý člověk

Role policistek jí nikdo neodpáře. Herečka **Andrea Mohylová** má na svém kontě hned tři, a tou poslední je vyšetřovatelka Marta Benešová v nové kriminálce České televize Místo zločinu Zlín.

Cím si vysvětluje, že si vás režiséři vybírají do těchto rolí?

Myslím, že je to hlavně díky mé první filmové roli ve sci-fi filmu Bod obnovy, kam mě obsadil režisér Robert Hloz. Hrál jsem agentku Em Trochinowskou. Dle jeho slov jsem jedna z mála hereček, které věří, že když drží zbraň v ruce, opravdu s ní i umí zacházet. Další policejní děveče hraju v minisérii Moloch a teď tedy v tom seriálu Místo zločinu Zlín. No... asi jsem se v Bodu obnovy osvědčila. ©

Jak dlouho jste se učila se zbrani?

Moc dlouho ne. Je mi to z neznámého důvodu přirozené. Tvrdím o sobě, že jsem chodící MacGyver. Dáte mi do ruky šroubovák a já vám vyrobím letadlo. Ale prý si to myslím jen já. Bizarní bylo, že jsem zbraň své postavy Em Trochinowské dostala domů, abych si na ni zvykla. Takže jsem chodila po bytě s miminkem v náručí a maketou pistole u pasu, abych si zvykla na její váhu, stala se mou součástí, uměla ji kdykoli při-

V soukromí si nejvíc užívá roli mámy malé dcerky

34

Překvapení 9

P09_34_37D.indd 34

18.02.2026 13 9

Film *Bod obnovy* (2023), v němž hrála hlavní roli, získal čtyři České lvy a Cenu filmových fanoušků

rozně vytažit a naopak. Schovávala jsem se za rohy místnosti a učila se prohledávat prostor. Prostě máma jak se patří. ☺ Ale byla jsem nadšená.

Vy jste se v těch policistkách docela našla, že?

Asi jsem dispozičně uzpůsobena zrovna na tento typ. Ale já jsem nadšená většinou z každé role. Snad kromě těch, kde bych musela stát dvacet minut někde vzadu na jevišti jako živý obraz a sledovat, jak moji kolegové hrají. To se mi už dlouho nestalo. Ale pro některé kolegy bych udělala i to.

Pomohla vám příprava na akční roli i v soukromém životě?

Už před natáčením prvního filmu *Bod obnovy* jsem se hodila do formy. Což jsem ve filmu pak neuplatnila, jelikož jsem na začátek natáčení čekala několik let, při kterých už jsem ztrácela víru, že ten film někdy vůbec vznikne. Takže jsme se rozhodli s partnerem pro miminko. A když mi producent Honza Kallista volal, že tedy konečně točíme, moje forma byla ta tam. Ale celý štáb mě obalil laskavostí a lidskostí jako do peřinky a natáčení jsme si i přes dobu covidovou užili. Cvičení a udržování se v kondici mi už zůstalo.

Neuvažujete o změně povolání?

Těžko říct, co budoucnost přinese. Ale policistkou bych být nemohla. Nezvládla bych tu náročnou administrativu. To by mě děsně nebavilo.

Co vás na policistkách naopak baví? Ta akčnost?

Mám ráda američtější pojetí policistek, kriminalistek, agentek. Jsou v dobré fyzické kondici, tajemné, jsou také – jak říkáte – akční, chytré, většinou obohacené o špatný humor. To mě baví. Dokonce jsem teď přímo spolupracovala s kaskadéry. Trénovali mě na souboje před kamerou. To bylo hodně akční.

Když zmiňujete kondici, vy jste svůj filmový debut absolvovala čtyři měsíce po porodu a točilo se i pod vodou. To musela být opravdu výzva...

Pod vodou to byla ještě pohoda. Měla jsem u sebe kvůli mé bezpečnosti velmi sexy potápěče, takže to šlo samo. ☺ Horší

Jsem nadšená z každé role...

S Radkem Holubem v roli policistů v krimiseriálu *Místo zločinu Zlín*

Jako agentka Em Trochinowska musela umět perfektně zacházet se zbraní

Vizitka

- Narodila se v říjnu 1987 v Čeladné.
- Začala studovat balet na Janáčkově konzervatoři v Ostravě, ale nakonec vystudovala obor činoherní herectví.
- Poté získala angažmá v Národním divadle moravskoslezském.
- Od roku 2012 je v angažmá Divadla J. K. Tyla v Plzni.
- Objevila se v mnoha epizodních rolích kriminálních seriálů.
- V roce 2023 získala hlavní roli agentky ve sci-fi snímku *Bod obnovy*.
- Aktuálně ji můžete vidět v novém seriálu ČT *Místo zločinu Zlín*.

bylo běhání po lese čtyři měsíce po porodu a pronásledování nadšeného sportovce a skvělého herce Milana Ondříka. Myslela jsem, že vypustím duši. A on si klidně běhal jako srna.

Máte ráda výzvy?

Rozhodně. Treba vypadat pořád svěže jako Milan, i když jsme záběr s během opakovali dvanáctkrát, byla fakt výzva. Akorát že já rozhodně neuspěla. ☺

Co považujete za svou největší životní výzvu? Právě mateřství?

Policistku ztvárnila i v televizní sérii *Moloch*

setkání s Andreou Mohylovou

Volné chvíle tráví nejraději na chalupě na Vysočině, kde je hodně práce i klidu

Momentka s hereckým kolegou a kamarádem Danielem Krejčíkem

Spíš každý den. Být spokojená, plnit si sny, být tu pro druhé, plnit jim jejich sny. Nikoho na té cestě životem nezranit, a když, tak se umět omluvit. Být dobrý člověk, to je výzva. **Jaká jste v soukromí? Vyzařujete taky respekt jako ve svých rolích?** Rozhodně sama sebe respektuju. V soukromí jsem, myslím, stejná jako v práci. Mám obrovské štěstí na lidi, kterých si neskutečně vážím a před kterými nemusím být jiná, než jsem. Nemusí jich být moc, to se člověk naučí věkem. Ale jsou moji a já jejich.

Jaké bylo natáčení s malou dcerkou? Naštěstí mám skvělého partnera. Během těhotenství i chvíli po mém porodu pracoval mino domov, domů jezdil jen na víkendy, a pak se rozhodl, že teď je řada na něm, aby se staral a já si mohla splnit herecký sen a točit Bod obnovy. Na chvíli zanechal své práce a byl se mnou a malou nonstop na place. Zvládli jsme to krásně a já jsem moc ráda, že režisér Robert Hloz i producent Honza Kallista při mně a o mě stáli i s touto okolností, tedy že mám miminko, a splnili jsme si ten sen společně. Máme na natáčení jako rodina super vzpomínky, které jsou vepsané do všech scén filmu. Až ho naše malá jednou uvidí, budeme jí mít co vyprávět.

Jak vůbec vnímáte mateřský životní milník?

Mateřství vnímám jako součást přirozeného života. Myslím, že je díky němu můj život lepší, v soukromí i v práci. Třeba proto, že nemám čas se tolik prožívat, a to je moc dobře. V práci mě jen tak něco nerozhodí. Protože doma mám to, co mě rozhodí vždycky, a miluju to. ☺

Jak nejraději trávíte čas s dcerou?

Teď má období jednorozčů. A ráda si nechává vyprávět nesmysly. To mi k jejímu věku sedí. Ale je pravda, že když se vrátím z natáčení a malá si chce hrát na policajty a zloděje, tak už těch policajtek mám docela dost.

A je malá herečka? Hraje to na vás? Jako každé dítě. Skoulet to se mnou umí parádně, to je jasná věc.

Poznává maminku v televizi?

Nene. Televizi mnoho let nemáme, a když se na něco s partnerem díváme, tak počkáme, až malá usne. Je ve věku, kdy objevuje svět, má svoji fantazii, a to jí teď stačí. K mobilu ji nepouštíme a pohádky vidí jen občas na počítači. Nechceme se od ní odpovídat a jen koukat do monitoru. Svět je zatím příliš krásný na to, aby ho dcera vnímala skrz zrychlené krabíčky. Ale je pravda, že někdy přijdu po celém dni z práce utahaná a musím se ještě spoustu textu naučit na druhý den, tak se za tento rodičovský přístup trochu nesnáším. Musím se učit, až když dcera usne, a to už jsem opravdu hodně unavená. Ale mám své techniky, abych to zvládla.

Komu je dcera podobná, vidíte se v ní? Rozhodně. Má moje oči, rty, lýtka. Jen o dost víc mluví než já, ale to je často velká legrace.

Jaká jste máma?

Milující a myslím, že spravedlivá. Snažím se vždycky říkat pravdu, když tedy nejde o Ježíška a Mikuláše, v tomto směru ji pravdu odhalíme později. ☺ Taky dělám spoustu chyb, jako každá máma, a dokážu o nich mluvit a omluvit se za ně. Mámy jsou úžasná stvoření a je super vědět, že i tátové. A já to vím.

Co byste dcerce ráda předala?

Lásku k sobě samotné, opatrnost a hlavně laskavost. A kdyby měla vkus na dobré lidi a těmi se obklopovala, byla bych ta nejšťastnější máma.

Co až přijde, že chce být herečkou?

To by mi nevadilo. Já svou práci miluju a od osmnácti let, od mého prvního angažmá, se jí i v pohodě užívám. Ale kdyby přišla s tím, že chce být baletkou, to bychom si musely vážně promluvit.

Co vás vůbec přivedlo k herectví?

Po kom máte umělecké vlohy? Jsem mix celé rodiny. Jedna babička zpívala, druhá recitovala, dědeček hrál ochotnické divadlo. Nějak ten los na mě padl a umím od každého něco.

Jaké jste měla dětství? Někde jste zmínila, že to byla divočina...

Dětství bylo skvěle normální. Lesy, kamarádi, hledání pokladů, vyrábění dřevěných zbraní, ošetřování stromů slepičími vejci... Starší bratr mi dával pořádně zabrat, a teď se máme nejraději na světě... Prostě Beskydská divočina.

Co vás zklidnilo?

Studium baletu. Ve dvanácti letech jsem udělala přijímačky a šla na internát. Pak už byly jen dřina a pot. Upřímně, moc mi to nešlo. Pokukovala jsem po studentech herectví a líbilo se mi, jak hodně se jejich chování liší od našeho tichého, hladového, baletního.

Takže jste přestoupila na herectví?

Po roce a půl studia jsem onemocněla mononukleózou, a musela toho nechat. Mohla jsem se pak vrátit do jiného ročníku, ale to už jsem rozhodně nechtěla. Dodělala jsem tedy základní školu u nás ve Frýdlantě nad Ostravicí a znovu se vydala na Ostravskou konzervatoř na přijímačky, ale tentokrát na herectví.

Máte nějaký herecký sen?

Chtěla bych hrát všechno, ale ne na všechno jsem typ. Policistky jsou fajn, klidně by teď mohla být nějaká komedie plná černého humoru. Někaké vesnické drama by se mi líbilo, něco z historie... Důležité pro mě jsou dobré scénáře, lidé na place a důvěra v celý projekt.

Když jsme u těch snů, vy jste si jeden velký sen splnila, pořídila jste si chalupu na Vysočině...

Ano, chalupaření se mi líbí. Baví mě všechno a máločeho se bojím. Klidně vezmu křovinořez a posekám kus louky... Taky jsme si koupili traktůrek, protože sekat je jedna věc, ale hrabat už nechce nikdo. Máme na chalupě spoustu práce, ale taky klidu. Žádný světelný smog, elektřinu, vodu vozíme ze stříbrné studánky. Nic tam není zadarmo, a to mě baví. Ukazujeme dceři, že nejde mít všechno hned a že když se chce vykoupat, musíme dojet pro vodu, ohřát ji a až pak se nalije do lávory a je připravena ke koupeli. Nedávno dcera obrovsky dlouho s plným nasazením čistila potok. A to se jí pak krásně usínalo... ■

Připravila: Michala Jendruchová Foto: archiv Andrey Mohylové, archiv ČT, Bioscop a Canal+Action